

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 2 november 2000

Nr 890—897

INNEHÅLL

Nr		Sidan
890	Lag om avrundning av betalningar i euro	2309
891	Lag om ändring av lagen om kontroll av export av produkter med dubbel användning	2311
892	Lag om ändring av 23 och 30 § sjukförsäkringslagen	2314
893	Lag om ändring av 3 och 10 § lagen om nykterhetsarbete	2315
894	Lag om ändring av 27 § lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning	2316
895	Lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare	2317
896	Statsrådets förordning om resurser för social- och hälsovården år 2001	2319
897	Statsrådets förordning om ändring av 1 § statsrådets beslut om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandling av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överskrider den stadgade fasta självriskandelen .	2321

Nr 890

Lag

om avrundning av betalningar i euro

Given i Helsingfors den 27 oktober 2000

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Betalningar i euro som erläggs i Finland avrundas som följer:

1) om det belopp som skall betalas slutar på en eller två cent, avrundas det till närmaste mindre centbelopp som är delbart med tio,

2) om det belopp som skall betalas slutar på tre eller fyra cent, avrundas det till närmaste större centbelopp som är delbart med fem,

3) om det belopp som skall betalas slutar på sex eller sju cent, avrundas det till närmaste mindre centbelopp som är delbart med fem,

4) om det belopp som skall betalas slutar på åtta eller nio cent, avrundas det till närmaste större centbelopp som är delbart med tio.

Betalningar på en och två cent avrundas inte.

En betalning kan avrundas på det sätt som anges i 1 mom. även då den debiteras skriftligen eller då den inte erläggs utan bokförs som skuld.

2 §

Centbelopp avrundas inte då parterna har kommit överens därom eller då betalningen sker som kontoöverföring mellan konton.

Om betalningen sker genom bank på annat sätt än som en i 1 mom. avsedd kontoöverföring, kan banken kräva att betalningens och betalningsverifikatets centbelopp avrundas.

2310

Nr 890

Erläggs härvid flera betalningar samtidigt
avrundas de var för sig.

3 §
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Helsingfors den 27 oktober 2000

Republikens President
TARJA HALONEN

Finansminister *Sauli Niinistö*

Nr 891

Lag**om ändring av lagen om kontroll av export av produkter med dubbel användning**

Given i Helsingfors den 27 oktober 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 juli 1996 om kontroll av export av produkter med dubbel användning
(562/1996) 1 § 1 mom., 2—5 och 8 §, 9 § 2 mom. och 10 § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Utöver vad som bestäms i rådets förordning (EG) nr 1334/2000 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export av produkter och teknik med dubbla användningsområden, nedan rådets förordning, och rådets gemensamma åtgärd (2000/401/GUSP) om kontroll av tekniskt bistånd som står i samband med viss slags militär slutanvändning, som antagits av rådet på grundval av artikel 14 i Fördraget om Europeiska unionen, skall vid begränsning av export och gemenskapsleveranser av produkter med dubbel användning (*exportkontroll*) iakttas vad som bestäms i denna lag eller med stöd av den.

2 §

Produkter med dubbel användning

I denna lag avses med produkter med dubbel användning produkter, teknologi,

tjänster och andra nyttigheter som vid sidan av sin normala civila användning eller tillämpning kan användas i syfte att utveckla eller tillverka massförstörelsevapen eller robotsystem för framförande av sådana till ett mål eller i syfte att främja den allmänna militära potentialen.

3 §

Tillståndsplikt

Export och gemenskapsleverans av sådana produkter med dubbel användning som med stöd av rådets förordning eller denna lag omfattas av kontroll är tillåten endast med tillstånd av Europeiska gemenskapen eller av handels- och industriministeriet. Handels- och industriministeriets tillstånd kan vägras, om

1) detta är nödvändigt för att iakttas de internationella avtal, åtaganden och förpliktelser som gäller Finland,

2) detta är nödvändigt för att främja Finlands utrikes- och säkerhetspolitiska mål eller Finlands säkerhetsintressen samt bidra till att den internationella säkerheten upprätthålls,

RP 116/2000
EkUB 20/2000
RSv 115/2000

Rådets förordning (EG) nr 1334/2000 (32000R1334); EGT nr L 159, 30.6.2000, s. 1
Rådets gemensamma åtgärd 2000/401/GUSP (42000X0401); EGT nr L 159, 30.6.2000, s. 216

3) detta är nödvändigt för att säkerställa en obehindrad tillgång till sådana utländska produkter som omfattas av strategisk exportkontroll eller iaktta de villkor som gäller tillgången till dessa produkter,

4) en vara eller tjänst har importerats till Finland med återexportbegränsning eller återexportförbud, eller om

5) omständigheter som ansluter sig till den planerade slutanvändningen och risken för omdirigering kräver det.

Exporttillståndet skall visas för tullmyndigheterna även i samband med gemenskapsleveranser som avses i artikel 21 i rådets förordning.

I fråga om tillståndsplikten i samband med export gäller dessutom 4 §.

4 §

Tillståndsplikt i fråga om export och gemenskapsleverans av produkter som inte ingår i produktförteckningarna

När sådana produkter, tjänster eller andra nyttigheter som inte ingår i en produktförteckning som har utfärdats med stöd av denna lag skall exporteras från Europeiska gemenskapen eller levereras till en annan av Europeiska unionens medlemsstater, skall i samband med exporten eller gemenskapsleveransen visas ett exporttillstånd, om exportören har fått ett meddelande av handels- och industriministeriet enligt vilket produkten är eller kan vara helt eller delvis avsedd för användning i samband med utvecklande, produktion, hantering, användning, underhåll, lagring, upp-täckt, identifiering eller spridning av kemiska eller biologiska vapen eller kärnvapen eller för utvecklande, produktion, underhåll eller lagring av missiler som är i stånd att bära dylika vapen som omfattas av icke-spridningsarrangemang.

Tillstånd krävs också för export av sådana produkter med dubbel användning som inte ingår i produktförteckningen, om det land som köper produkterna eller bestämmelandet är föremål för ett vapenembargo som har beslutats genom en gemensam ståndpunkt eller gemensam åtgärd som har antagits av rådet eller genom ett beslut av Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa eller ett vapenembargo som har beslutats i en bindande resolution av Förenta Nationernas säkerhetsråd och om exportören har fått ett meddelande av handels- och industriministeriet enligt

vilket produkterna i fråga är eller kan vara helt eller delvis avsedda för militär slutanvändning. Med militär slutanvändning avses

1) införlivande med försvarsmateriel som ingår i en förteckning som uppgjorts på basis av lagen om export och transitering av försvarsmateriel (242/1990),

2) användning av tillverknings-, provnings- eller analysutrustning och komponenter till sådan utrustning för att utveckla, tillverka eller underhålla försvarsmateriel som ingår i ovan nämnda förteckning,

3) användning av icke-färdigtillverkade produkter i en anläggning för att tillverka försvarsmateriel som ingår i ovan nämnda förteckning.

Tillstånd krävs också för export av sådana produkter med dubbel användning som inte ingår i produktförteckningen, om exportören har fått ett meddelande av handels- och industriministeriet enligt vilket produkterna i fråga är eller kan vara helt eller delvis avsedda att användas som delar eller komponenter till försvarsmateriel som förtecknas i förteckningen över försvarsmateriel och som har exporterats från finskt territorium utan tillstånd eller i strid med ett tillstånd enligt finsk lagstiftning.

Om exportören känner till eller har skäl att misstänka att en produkt helt eller delvis är avsedd för något av de syften som nämns i 1—3 mom., skall exportören underrätta handels- och industriministeriet, som beslutar om ett exporttillstånd är nödvändigt.

5 §

Återkallande av tillstånd eller ändring av villkoren

Handels- och industriministeriet har rätt att återkalla ett exporttillstånd eller ändra villkoren för det, om felaktiga uppgifter har lämnats i ansökan eller om omständigheterna sedan tillståndet beviljades har förändrats så att Finlands internationella åtaganden eller förpliktelser förutsätter en sådan åtgärd.

8 §

Övervakning av export och gemenskapsleveranser

Export och gemenskapsleveranser av produkter med dubbel användning övervakas av tullverket.

9 §

Straff

Den som av oaktsamhet bryter mot anmälningskyldigheten enligt 4 § 4 mom. skall för *försummelse av exportkontrollanmälan om produkter med dubbel användning* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

10 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet.

Genom förordning av statsrådet kan bestämmas om en utvidgning av den produktomfattning som avses i bilaga I till rådets

Helsingfors den 27 oktober 2000

förordning och om utvidgning av rätten att använda generellt tillstånd.

Handels- och industriministeriet kan utfärda närmare bestämmelser om tillståndsförfarandet och de utredningar som skall fogas till tillståndsansökan samt ställa villkor för användningen av ett tillstånd.

Denna lag träder i kraft den 15 november 2000.

Genom denna lag upphävs förordningen den 23 augusti 1996 om kontroll av export av produkter med dubbel användning (645/1996) jämte ändringar samt handels- och industriministeriets beslut av den 9 januari 1997 om exportlicensiering av produkter med dubbel användning (54/1997).

På de tillståndsansökningar som har blivit anhängiga före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som var i kraft då ansökningarna blev anhängiga.

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Kimmo Sasi*

Nr 892

L a g**om ändring av 23 och 30 § sjukförsäkringslagen**

Given i Helsingfors den 27 oktober 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963) 23 § 3 mom. och 30 § 3 mom. 2 a-punkten,
 dessa lagrum sådana de lyder, 23 § 3 mom. i lag 1210/1996 och 30 § 3 mom. 2 a-punkten i lag 1324/1990, som följer:

23 §

En försäkrad som avses i 21 § 3 mom. har rätt till faderskapspenning som betalas för sammanlagt 18 vardagar antingen under moderskaps- eller föräldrapenningsperioden. Faderskapspenningen betalas för högst fyra separata sammanhängande perioder. Till en fader som fullgör värnplikt i aktiv tjänst eller fullgör vapenfri tjänst eller som i egenskap av reservist eller lantvärnsman är i försvarsmaktens tjänst eller till en fader som fullgör civiltjänst betalas faderskapspenning på motsvarande sätt för den tid under vilken han har semester eller faderskapsledighet. Faderskapspenningen är härvid lika stor som den minimidagpenning som avses i 22 § 1 mom.

30 §

Förmåner enligt denna lag skall sökas som följer:

2 a) faderskapspenning inom två månader från det att rätten till faderskapspenning upphört,

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2001.
 Lagen tillämpas på fäder vilkas första faderskapspenningsperiod, som föranleds av ett sådant barn som berättigar till faderskapspenningen, börjar medan lagen är i kraft.

Helsingfors den 27 oktober 2000

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Nr 893

L a g

om ändring av 3 och 10 § lagen om nykterhetsarbete

Given i Helsingfors den 27 oktober 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 19 november 1982 om nykterhetsarbete (828/1982) 10 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1276/1987, samt
fogas till 3 § ett nytt 2 mom., i stället för det 2 mom. som upphävts genom lag 273/1991, som följer:

3 §

I anslutning till social- och hälsovårdsministeriet arbetar delegationen för rusmedels- och nykterhetsärenden i de ärenden som avses i denna lag. Om tillsättande av delegationen samt om dess sammansättning och uppgifter bestäms genom förordning av statsrådet.

10 §

I statsbudgeten skall årligen upptas ett anslag för verksamhet till förebyggande av olägenheter som förorsakas av rusmedelsbruk i enlighet med en dispositionsplan som social- och hälsovårdsministeriet årligen fastställer. Anslaget är minst 40 penni för varje under föregående år i landet mantalsskriven invånare.

Vid beredningen och verkställandet av dispositionsplanen är det möjligt att komma överens om att myndigheter och inrättningar inom förvaltningsområdet i fråga samt enskilda skall anförtros förvaltningsuppgifter. När den ovan avsedda dispositionsplanen bereds och verkställs av privaträttsliga sammanslutningar eller personer skall dessa iakttå lagen om förvaltningsförfarande (598/1982), lagen om översändande av handlingar (74/1954), språklagen (148/1922), lagen om användning av samiska hos myndigheter (516/1991) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Denna lag träder i kraft den 1 december 2000.

Helsingfors den 27 oktober 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Nr 894

L a g**om ändring av 27 § lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning**

Given i Helsingfors den 27 oktober 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 13 augusti 1976 om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning (693/1976) 27 § 2 mom., sådant det lyder i lag 487/1999, som följer:

27 §

Det anslag som nämns i 1 mom. används för arbetet för bekämpning av tobaksrökning, för hälsofostran samt för sådan forskning, uppföljning och verksamhet för inskränkande av tobaksrökning som avses i 7 kap. och som stöder hälsofostran, i enlighet med en dispositionsplan som social- och hälsovårdsministeriet årligen fastställer. Vid beredningen och verkställandet av dispositionsplanen är det möjligt att komma överens om att myndigheter och inrättningar inom förvaltningsområdet i fråga samt enskilda skall anförtros

förvaltningsuppgifter. När den ovan avsedda dispositionsplanen bereds och verkställs av privaträttsliga sammanslutningar eller personer skall dessa iakttä lagen om förvaltningsförfarande (598/1982), lagen om översändande av handlingar (74/1954), språklagen (148/1922), lagen om användning av samiska hos myndigheter (516/1991) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Denna lag träder i kraft den 1 december 2000.

Helsingfors den 27 oktober 2000

Republikens President**TARJA HALONEN**Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Nr 895

Lag

om ändring av lagen om pension för arbetstagare

Given i Helsingfors den 27 oktober 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) 12 § 1 mom. 5 punkten, sådan den lyder i lag 1293/1996, samt
fogas till 12 §, sådan den lyder i lag 639/1966, 1342/1992, 390/1995, 1482/1995 och 839/1996, i nämnda lag 1293/1996 samt i lag 1040/1998 och 1263/1999, ett nytt 8 mom. samt till lagen en ny 14 b §, som följer:

12 §

Pensionsanstalternas ömsesidiga ansvar för pensionerna och rehabiliteringspenningen bestäms och pensionsanstalternas omkostnader för pensionerna och rehabiliteringspenningen fördelas mellan pensionsanstalterna, om dessa inte har kommit överens om något annat, enligt följande:

5) för kostnaderna för pensionsskyddscentralen svarar pensionsanstalterna gemensamt i förhållande till omfattningen av den verksamhet som de enligt denna lag bedriver.

Vid fastställandet av den avgift som upp bärs för täckande av pensionsskyddscentralens årliga kostnader skall beaktas den övriga avkastning som pensionsskyddscentralen kan få. När avgiften fastställs skall det ses till att pensionsskyddscentralens medel förslår till att täcka de utgifter som pensionsskyddscentralens uppgifter och verksamhet föranleder och till att upprätthålla tillräcklig likviditet.

Pensionsskyddscentralen

14 b §

I pensionsskyddscentralens bokföring och vid upprättandet av bokslutet skall bokförings-

lagen (1336/1997) och bokföringsförordningen (1339/1997) iakttas i tillämpliga delar. Försäkringsinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter och anvisningar samt ge närmare utlåtanden om tillämpningen av bokföringslagen och bokföringsförordningen på pensionsskyddscentralen.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av pensionsskyddscentralen av särskilda skäl för viss tid bevilja tillstånd att avvika från de i 1 mom. angivna bestämmelserna och föreskrifterna, om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av pensionsskyddscentralens eller dess koncerns verksamhet och av dess ekonomiska ställning.

Om en föreskrift, en anvisning eller ett utlåtande som avses i denna paragraf och som gäller bokslutet är av vikt med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall Försäkringsinspektionen, innan föreskriften eller anvisningen utfärdas eller utlåtandet ges, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid i enskilda fall bevilja undantag från den skyldighet som nämns i andra meningen i 3 kap. 1 § 2 mom. bokföringslagen, tiden för upprättande av bokslut eller koncernbokslut, skyldigheten att upprätta kon-

cernbokslut, de scheman och noter som skall användas för koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen samt räkenskapsperioden för ett dotterbolag vars bokslut skall sammanställas med koncernbokslutet. En förutsättning för att undantag skall beviljas är att det inte strider mot Europeiska gemenskapernas rättsakter som gäller årsbokslut och koncernbokslut.

Denna lag träder i kraft den 31 december 2000.

Helsingfors den 27 oktober 2000

Republikens President
TARJA HALONEN

Lagen tillämpas första gången på pensionskyddscentralens bokslut för 2000.

Försäkringsinspektionen får innan lagen träder i kraft vidta åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter.

Genom denna lag upphävs i förordningen den 14 augusti 1961 innefattande reglemente för pensionsskyddscentralen (431/1961) 2 §, sådan den lyder i förordning 946/1995.

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Nr 896

Statsrådets förordning**om resurser för social- och hälsovården år 2001**

Given i Helsingfors den 4 september 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 6 § lagen den 3 augusti 1992 (733/1992) om planering av och statsandel för social- och hälsovården, sådan den lyder i lag 1114/1998:

1 §

De kalkylerade kostnader som utgör grund för beräkningen av statsandelen för social- och hälsovårdens driftskostnader uppgår till uppskattningsvis 60 085 miljoner mark.

2 §

De kalkylerade kostnaderna för socialvården och hälsovården per kommuninvånare, som används vid beräkningen av kommunens statsandel för social- och hälsovårdens driftskostnader, är enligt åldersgrupp följande:

	socialvård	hälsovård
0—6-åringar	24 192 mk	2 978 mk
7—64-åringar	1 673 mk	3 361 mk
65—74-åringar	3 189 mk	7 989 mk
75—84-åringar	17 716 mk	15 061 mk
personer som fyllt 85 år	49 511 mk	25 444 mk

3 §

De kalkylerade kostnaderna per arbetslös som bestäms enligt antalet arbetslösa i kommunen är 2 212 mark och de kalkylerade kostnaderna per kommuninvånare som bestäms enligt arbetslöshetsgraden är 202 mark.

4 §

De kalkylerade kostnaderna per kommuninvånare som bestäms enligt sjukfrekvensen är 1 497 mark.

5 §

Kommunernas självfinansieringsandel är 8 985 mark per kommuninvånare.

6 §

Beloppet av minimikostnaderna för ett anläggningsprojekt är 2 miljoner mark.

Anläggningsprojekt vars totala kostnader ligger mellan 2 och 25 miljoner mark räknas som små projekt. Om de totala kostnaderna är högre än 25 miljoner mark betraktas anläggningsprojekten som stora projekt.

7 §

De högsta tillåtna kostnaderna (projektkvoter) för anläggningsprojekt är åren 2001—2004 följande (miljoner mark):

År	2001	2002	2003	2004
Stora projekt	294,9	—	—	—
Små projekt	225,1	120,0	240,0	—
Totalt	520,0	120,0	240,0	—

År 2001 uppgår statsandelen för anläggningsprojekt för social- och hälsovårdsservice till uppskattningsvis 220 miljoner mark.

8 §

Stora projekt som godkänns för år 2001 är följande:

	Kost- nader högst milj. mk	Stats- andel kalkyl milj. mk
S:t Michel, servicehus för äldre	31,7	15,9
Esbo, social- och hälsovårdscenter i Esbo centrum	53,0	13,3
Samkommunen för Mellersta Finlands sjukvårdsdistrikt, kostcentral och enhet för dagkirurgi vid Mellersta Finlands centralsjukhus	65,2	31,3
Samkommunen för Egentliga Finlands sjukvårdsdistrikt, ombyggnad av Åbo universitetscentralsjukhus ..	145,0	60,9
<u>Totalt</u>	<u>294,9</u>	<u>121,4</u>

9 §

Utgångspunkten för genomförande av anläggningsprojekten är att säkerställa de åtgärder som är nödvändiga för att servicen skall kunna ordnas utan störningar. Byggnadsmarknadens utveckling beaktas också beträffande inriktning och tidsbestämning av anläggningsprojekt.

10 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 4 september 2000

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

Kanslichef Markku Lehto

Nr 897

Statsrådets förordning

om ändring av 1 § statsrådets beslut om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandling av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överskrider den stadgade fasta självriskandelen

Given i Helsingfors den 26 oktober 2000

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, ändras i statsrådets beslut av den 13 januari 1994 om svåra och långvariga sjukdomar samt om läkemedel som används vid behandlingen av dessa och enligt sjukförsäkringslagen ersätts med 100 eller 75 procent av det belopp som överskrider den stadgade fasta självriskandelen (34/1994) 1 §,

sådan den lyder i förordning 382/2000, som följer:

I 9 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963) avsedda svåra och långvariga sjukdomar och vid behandling av dessa nödvändiga i 5 a § avsedda läkemedel, som ersätts med 100 procent av det belopp som överstiger den stadgade fasta självriskandelen, är:

Sjukdom	Läkemedel
Diabetes	1) aspartinsulin 2) glibenklamid 3) glimepirid 4) glipizid 5) humaninsulin 6) lisproinsulin 7) metformin 8) insulin (ko) 9) insulin (svin)
Parkinsonism	1) amantadin 2) bensatropin 3) biperiden 4) bromokriptin 5) kabergolin 6) levodopa ensamt eller tillsammans med karbidopa eller benserazid 7) metixen 8) orfenadrin 9) pergolid 10) pramipexol 11) procyklidin 12) selegilin

13) trihexyfenidyl

Glaukom

-
- 1) acetazolamid
 - 2) betaxolol, endast i ögondroppar
 - 3) brimonidin
 - 4) diklofenamid
 - 5) dipivefrin
 - 6) dorzolamid
 - 7) ekotiopat
 - 8) fysostigmin
 - 9) karbakol
 - 10) latanoprost för behandling av svårbehandlat glaukom
 - 11) pilokarpin
 - 12) timolol, endast i ögondroppar
-

Leukemier, andra maligna blod- och benmärgssjukdomar samt maligna sjukdomar i lymfatisk vävnad

-
- 1) aklarubicin
 - 2) altretamin
 - 3) amsakrin
 - 4) betametason
 - 5) bleomycin
 - 6) buprenorfin
 - 7) busulfan
 - 8) dexametason
 - 9) dextropropoxifen
 - 10) doxorubicin
 - 11) epirubicin
 - 12) etoposid
 - 13) fentanyl
 - 14) filgrastim
 - 15) fluorouracil
 - 16) hydrokortison
 - 17) hydroxikarbamid
 - 18) idarubicin
 - 19) ifosfamid
 - 20) interferon-alfa naturlig
 - 21) interferon-alfa-2a
 - 22) interferon-alfa-2b
 - 23) calcitonin
 - 24) kalciumfolinat
 - 25) kalciumlevofolinat
 - 26) carmofur
 - 27) karmustin
 - 28) klodronat
 - 29) klorambucil
 - 30) lenograstim
 - 31) lomustin
 - 32) melfalan

- 33) merkaptopurin
- 34) mesna
- 35) metadon
- 36) metotrexat
- 37) metylprednisolon
- 38) miltefosin
- 39) mitoxantron
- 40) molgramostim
- 41) morfin
- 42) oxikodon
- 43) pamidronat
- 44) pentazocin
- 45) petidin
- 46) prednisolon
- 47) prednison
- 48) prokarbazin
- 49) cyklofosfamid
- 50) cytarabin
- 51) tioguanin
- 52) tramadol
- 53) triamcinolon
- 54) trofosfamid
- 55) vinblastin
- 56) vindesin
- 57) vinkristin

Aplastisk anemi

- 1) betametason
- 2) dexametason
- 3) filgrastim
- 4) hydrokortison
- 5) lenograstim
- 6) mesterolon
- 7) metenolon
- 8) metylprednisolon
- 9) molgramostim
- 10) nandrolon
- 11) prednisolon
- 12) prednison
- 13) testosteron
- 14) triamcinolon

Essentiell trombocytopeni eller granulocytopeni

- 1) azatioprin
- 2) betametason
- 3) filgrastim
- 4) danazol
- 5) dexametason
- 6) hydrokortison
- 7) immunglobulin

Nr 897

- 8) lenograstim
- 9) metylprednisolon
- 10) molgramostim
- 11) predisolon
- 12) prednison
- 13) ciklosporin
- 14) cyklofosfamid
- 15) triamcinolon

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Helsingfors den 26 oktober 2000

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Äldre regeringssekreterare Anja Kairisalo